

De wereld gaat weer even open voor dementerende oud-organist tijdens Nationale Ouderendag

Bron <https://www.dvhn.nl/drenthe> van 4 oktober 2019

Chris Jeursen uit Hoogeveen

Muziek kan sterker zijn dan dementie. Op Nationale Ouderendag nam Chris Jeursen uit Hoogeveen voor het eerst in 30 jaar weer plaats achter het orgel. En hij genoot.

‘Wat doen we hier?’ Chris Jeursen (92) uit Hoogeveen is het alweer vergeten waarom hij op de Nationale Ouderendag door zijn zoon en dochter naar Ichthuskerk wordt gebracht. Ooit was hij een begenadigde organist. Nu is de wereld van de zwaar demente man heel klein geworden.

‘Hij zit in zijn wereld’

Het leek zijn kinderen een prachtig idee om vader toch nog eens achter een orgel te krijgen. ‘De Hoogeveense Uitdaging’, een club die vanuit het bedrijfsleven maatschappelijke activiteiten ondersteunt, en het Nationaal Ouderenfonds laten die wens samen in vervulling gaan. Er gaan deze Ouderendag landelijk 700 wensen van ouderen in vervulling.

Chris Jeursen wordt door zijn zoon Ruud uit Nijeveen begeleid naar de zaal waar een prachtig kerkorgel staat. „We hebben gezegd dat hij op een orgel zou gaan spelen, maar hij heeft geen idee waar hij is”, zo zegt dochter Ronnie de Winter.

Haar vader gaat zitten en zet de vingers op de toetsen. Zijn voeten doen ondanks de jicht direct mee. Het geweldige geluid van het orgel galmt door de bijna lage ruimte. „Dit raakt me. Dan gaan zijn handen en voeten het gewoon weer doen. Hij zit in zijn wereld.”

Eindeloos toonladders leren

Chris Jeursen was zeven jaar toen hij door zijn streng katholieke vader achter het orgel werd gezet. Eindeloos toonladders leren, en als hij niet goed speelde sloeg vader met een rietje op z'n vingers. Ook moeder moest het ontgelden als er niet geoefend was. De jonge Chris kon het niet aanzien dat zijn moeder dan hilde, hij speelde jaren trouw in de kerk op het orgel.

Op z'n elfde ging hij het klooster in. Dertien jaar bleef de wereld voor de jongen verborgen. Tweemaal per jaar mocht Jeursen even naar huis. En juist toen hij bijna priester was, koos hij een ander leven. Hij vluchtte naar zijn broer in Amsterdam.

Hij vond een baantje bij de Amsterdamse Bank en werd later schoolmeester in Zwolle. Na het overlijden van zijn vrouw ging Jeursen vervroegd met pensioen. Hij hertrouwde en kwam terecht in Hoogeveen. Daar pakte Jeursen de muziek weer op als pianist bij een mannenkoor in Hollandscheveld en bij de koren de Harmony Singers en Melody Singers in Hoogeveen.

Geen bladmuziek nodig

Nu zorgt alleen de piano in een speciale afdeling voor dementerende ouderen in tehuis Olden Kinholt voor wat afleiding. Ronnie de Winter: „Hij luistert daar ook naar de klokken op het stadhuis. Dan is hij ineens stil en telt mee. Hij is zeer dienend, dat komt bij zijn dementie sterk terug. Hij wil het iedereen daar naar de zin maken.”

Dertig jaar geleden zat Chris voor het laatst achter een kerkorgel. Hij heeft geen bladmuziek nodig. „Hij speelt op gevoel, soms herken je iets van Bach of

Mozart.” Chris Jeursen is in de wolken. Na tien minuten spelen gaat stralend een krachtige duim omhoog. Hij maakt een golvende beweging met zijn handen. „Het ging zo weer .... Oh prachtig, het klinkt zo goed, dit is zo mooi.”

Chris schudt dankbaar iedereen de handen en zijn emotionele dochter wordt omhelsd, zonder dat de dementerende organist beseft dat het zijn dochter is.